

Otis Gibbs is een singer-songwriter afkomstig van het platteland van Indiana. Hij schrijft liedjes in de sfeer van **Jimmie Rodgers**, **Townes Van Zandt** en **Butch Hancock**. Met zijn lange haren, tuinpak, bril en baseballcap lijkt hij meer op een verdwaalde trucker dan een songschrijver. Het reizen en verhalen vertellen zit Otis in zijn bloed. Zijn eerste optreden vond plaats in een lokale kroeg toen hij vier jaar oud was. Zijn ouders werkte lange dagen om de eindjes aan elkaar te knopen en lieten zijn oom, een notoire dronkaard met weinig ouderlijke vaardigheden dan op Otis passen. Zijn oom bracht het liefst zijn tijd door hangend aan de bar en dus nam hij Otis mee en zette hij hem op het podium. Otis zong "Waiting for a Train" van Jimmy Rodgers voor een footje en dat leverde dan weer meer borrels op voor zijn oom. Vanaf dat vroege moment wist Otis, dat dit was wat hij wilde doen en hij vroeg zijn oom dan ook vaak of ze weer terug naar de bar konden gaan om meer liedjes te zingen. Zijn oom antwoordde dan : "alleen als je beloofd het niet aan je ouders te vertellen".

Otis was zich ook al vanaf jonge leeftijd bewust van het feit dat alles behoorlijk oneerlijk verdeeld is in de wereld. Toen hij op school de opdracht kreeg om een brief te sturen aan iemand in de regering bedacht hij zich geen moment en schreef een brief aan de toenmalige president **Ronald Reagan**. Maar niet zo een, als die van de meeste kinderen in de trant van "mijn naam is Jack en mijn favoriete kleur is blauw en ik vind u een fantastische man" of iets dergelijks. Otis schreef Reagan wat hij werkelijk van hem vond "U bent de duivel en u probeert de gewone arbeiders te vernietigen met uw beleid" Zijn keurig uitgevoerde opdracht werd hem beloofd met een FBI -file dat hem nog meerdere malen heeft achtervolgd en meer als eens ertoe heeft geleid dat hij bij grensposten uit de rij werd gepikt voor een stripsearch met uitgebreid onderzoek...

Net als **Johnny Cash** en **Hank Snow** is Otis zo'n beetje overal geweest en hij heeft een verhaal over elke reis die hij heeft gemaakt. Sommige mensen noemen hem een folk artiest, maar dat is wel een erg simplistische manier om de man te beschrijven die meer dan 7,000 bomen plantte, onder bruggen heeft geslapen en met nomadische schaapherders heeft gewandeld in de Karpatische bergen in Oost Europa. Hij speelde voor de stakende arbeiders in Wisconsin tot aan anti oorlogsdemonstraties in Texas, Australië en Tsjecho-Slowakije. Hij speelde in General stores in het mid-westen van Amerika en in telloze theaters, festivals, bars en huiskamers. Otis begon al jong met allerlei baantjes, hij stapelde betonblokken, bakte hamburgers, werkte als pompbediende, reed een ijscowagen en had nog talloze andere nietszeggende baantjes. Hij ontdekte schrijvers als **Henry Miller** en **Lawrence Ferlinghetti**, en vroeg zich af wat hij aan het doen was met zijn leven en was het zat om in baantjes te werken die hem niet stimuleerde of interesseerde dus besloot hij er mee te stoppen.

De daaropvolgende 4 jaar leefde hij van minder dan \$3,000 per jaar en was gelukkiger dan ooit. Hij verkocht zijn auto en leefde in gedeelde appartementen met andere artiesten, muzikanten en radicalen. Hij maakte gebruik van zijn vrije tijd en schreef honderden liedjes zonder het hebben van het gebruikelijke levenscomfort dat de meeste van ons als gewoon zien zodat hij in ieder geval wel een creatief leven kon leiden. Otis Gibbs bracht de afgelopen jaren een aantal albums uit waarvan de laatste "ONE DAY OUR WHISPERS" behoorlijk wat aandacht trok. Onlangs bleek dat weer uit een interview dat **Billy Bragg** gaf aan de New York Times. Zijn top 5 met favoriete songs bestond uit liedjes van **Dylan**, **Sam Cooke**, **Chuck Berry**, **The Clash** én Otis Gibbs. Onlangs werd Billy Bragg's bewondering voor Otis Gibbs nog eens bevestigd toen hij Otis belde om hem persoonlijk uit te nodigen de voorprogramma's voor zijn gehele najaarstour in de UK te komen doen in November 2008.

Otis zijn nieuwe album "GRANDPA WALKED A PICKETLINE" is een glimp van het Amerika dat we doorgaans niet zien in de beelden in het journaal maar het is wel het Amerika dat je ziet vanaf de voordeur van een willekeurig Amerikaans huis in een willekeurig dorpje of buitenwijk van een grote stad. Otis kruipt in huid van de karakters waar zijn liedjes over gaan. Een voorbeeld hiervan is het nummer "Caroline", dat gaat over een vrouw die te jong trouwde en verstrikt raakt in een gewelddadige relatie waar ze niet meer uit kan komen. "Everyday People" gaat over de stakingen die onze opa's en oma's hielden om op te komen voor hun rechten en nu ook onze rechten. "Preacher Steve" gaat over de gluisperige enge TV dominees die zogenaamd "in naam van de Heer" vragen om donaties die vervolgens in hun eigen zakken verdwijnen. Dit album is geproduceerd door **Chris Stamey** en opgenomen en gemixt in Nashville, Tennessee door de legendarische Motown technicus **Bob Olhsson** met een indrukwekkende cast van muzikanten .

